

Min älskade son, min älskade
: älskade :- Din Moder

Sthlm. d. 27/8 1901.

Tack, min kära gosse, för ditt bref!
Det gläder mig mycket att höra det
din vän har "möjligheter" och, hvad
mig synes, icke så små, då han ejer
så stor skopsmark. Jag känner ju
icke såyverksförhållandena i Finland,
men äro de närmelievis lika de svenska,
så tyckes det mig, att det skulle
vara den bästa och närmast till hands
liggande hjälpen, att på vissa år
sända afverkningsträtten å Saustila
skog.

Det var ju ganska naturligt, att jag
skulle, så mycket i min förmåga
stod, tänka ut någon möjlighet att
lindra din väns bekymmer, liksom
att det äfven skulle varit mig mycket

Det, Mattaren som ser till
lyfats skapten, Han kunnat
allting den, som bygnit sig
helt åt honom
Kan hjälper alla städer i alla

Om du kan stängas vänta jag minn kora gossar, jag kan ej fullt
fatta det men det är mycket som visst är jag tänker på återkommit jag Einar.

hårt om jag hade kunnat bestå honom
på något sätt. Kära min Pekka,
jag vill innerligen hoppas, att jag
aldrig skall blifva bringad därhän,
att jag söker dina "förväntningar" -
såvida du icke hyper rent öfvermånk-
liga sådana; men jag är inte riktigt
säker på om inte du kan sägas
hafva sökt mina, då du tog
Einars löftesbråt mot sin mamma
på ditt svar. För äfviigt bröt
också du, min gosse, ditt löfte,
men den saken sköter du själf;
jag har ingen föreläelse att göra
hvarken dig eller Einar, men som
mor har jag rätt att bedja dig:
låt Einar sköta sin egen Dharma,
ty - "bättre ens egen Dharma etc. etc."
och tänk på, att allt hvad du kan

Min Petter är så glad, det var ju en stor stund på det minn hörd, men det
läggs ju inte tyngre stund på, än vi förmå att bära. —

5 6

göra för att höja och hjälpa din broder
i sedligt och moraliskt hänseende
är till hans andliga väl, allt hast
du däremot, af ren svaghet, ger
efter för hans anlag i den mindre
goda riktningen, är till hans skada
håde lekamtigen och andligen! —

Jag ber dig icke om något ofuer-
mänskligt nu, min Petter, och
glöm ej en ögonblick att det är en
mor som värdar till dig. —

— — —

Det gläder mig, att du finner
mina anordningar goda och billiga,
och nu har jag, efter samråd med
Enzio, att säga dig, att om du vill,
efter noja betänkande, inackordera
dig som middagsgäst hos oss för
ungefär samma pris som hushålls.

Jag skulle nog
hafva mycket
att säga dig
med utlooming
af ditt bästa
bref, men min
tid f. u. är mycket
upptagen, och
jag får ju så
snart språka
muntligen med
dig. — Det
kännes ibland
som skulle
du hafva givit
ifrå mig,
som skulle
du hafva rådet
in på en stift
som stingar
sig omkring
skolans

skolan, där du
komma så att där för 18 kr. men hos
oss måste du betala 20 kr. — så är du
"innerligt välkommen!"

Du har varit tillräckligt länge vår
gäst för att meta hurudant vårt bord
är i hvardagslag, och vi bruka just
inte göra någon skilnad på helg eller
söcker, men det finnes många
andra synpunkter än de kulinsiska

som du måste nogta taga; öfver-
vägande; och skulle du icke vilja
taga emot vårt arbud, så vet du
dock, att vårt hem står dig alltså
öppet. Närhålet du vill komma i,
jag tycker att du gör aldeles rätt i
att taga dina böcker med hit. Mig
synes att du bör mottaga oss som
kan göra ditt rum; så låt ditt smaka
rum som möjligt? —

Kanske min intuitions förmåga slappats
inte förmår nyttja den rätt, utse gör dig,

och jag

—

—

Min Pektä arä, det wore ju en stor stengad min lördag, men det
lägges ju inte tyngre stengar på, än vi försna äre här. —

Om ett par stans väntar jag mina kära gossar, jag kan ej fullt
fatta det, men det är med en viss oro jag tänker på återseendet hos Einar.

Äck, Mästaren, som der till hjärtat, Han hjälper all städer i alla
Lifets skiften, Han lämnar aldrig den, som gifvit sig helt åt honom.

120 179

Alla goda makter vare hos dig,
Min älskade son, och stå
i lifvet! - Diin Moder